

ordning, at ogsaa Præsteskydspilgten op-
hæves. Jeg tror, at Befolkningen paa
Færøerne med Glæde vil hilse nærværende
Lovforslags Gennemførelse. Naar det er
ophøjet til Lov, vil jo de, der ønsker at
sende Breve af Sted eller at rejse og ikke
kan benytte de Befordringsmidler, der alle-
rede haves, være henvist til at forhandle
sig til Rette med private om Skydsets
Udførelse. Lagtinget har ikke været i Tvivl
om, at denne Vej er farbar, og jeg føler mig
ogsaa overbevist om, at de rejsende deroppe
meget let vil kunne skaffe sig den Befor-
dring, de maatte ønske. Befolkningen har
ikke noget som helst imod at være med til at
befordre rejsende og Breve, man vil kun
ikke udføre det som en Pligt, hvis Undladelse
medfører Strafansvar.

Jeg skal med disse Bemærkninger
tillade mig at give Lovforslaget min bedste
Anbefaling. Det ser ud, som om det er en
lille Sag, men den betyder ret meget for
den menige Mand deroppe, for Fiskeren og
Arbejderen — det har egentlig kun været
dem, der sidder i offentlige Stillinger, som
har være fritaget for Skydspilgten. Nu
bliver den ophævet over det hele undtagen
for Præsteskydsets Vedkommende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Be-
handling*

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Anden Behandling af Forslag til Lov
om Udfærdigelse af Koncession paa Anlæg
og Drift af Telefoner i Jylland m. m.*

(Første Behandling findes i Tidenden
Sp. 3488; Udvalgets Betænkning findes i
Tillæg B. Sp. 639).

Udenfor Betænkningen var der ikke
stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede
Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lov-
forslagets Overgang til tredje Behandling
sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hedegaard): Som det
vil kunne ses af den omdelte Betænkning,
er der i Udvalget ført en Række Forhand-
linger om Telefonvæsenet i Jylland med de
interesserede Parter, saavel Selskaberne og

Abbonenterne som de smaa Selskaber. Det
er lykkedes Udvalget at skabe Tilfredshed
til alle Sider og opnaa den Enighed derovre,
som det var saa meget ønskeligt at faa
bragt i Stand. Derimod er det ikke lykkedes
indenfor Udvalget at naa til Enighed paa
alle Punkter.

Udvalget har nedsat et Underudvalg,
og det er navnlig dettes Arbejde, jeg her
skal tillade mig at referere, idet jeg henviser
til den omdelte Betænkning. Det er jo
nemlig i dette Tilfælde saaledes, at til selve
Lovforslaget er der ikke foreslaaet mange
Ændringer, de fleste og væsentligste Æn-
dringer angaar Bilagene. Man førte i Under-
udvalget først Forhandlinger med de smaa
Selskaber, som man stillede frit, men man
gav dog visse meget kulante Betingelser
for de smaa Selskaber, som straks vilde
gaa op i de store og dermed være med til
at skabe en Ordning, der tilvejebragte den
samlede Helhed, som man ønskede for Tele-
fonvæsenet i Jylland. Kun to af de smaa
Selskaber, nemlig Fredericia og Nørre Bjert,
har givet deres Tilslutning og vil straks
gaa op i det store Selskab; de andre har
ønsket at blive staaende som selvstændige
Selskaber, og man har truffet den Ordning
— og har dertil ogsaa den højtærede Mini-
sters Tilslutning —, at de vil kunne faa
Anerkendelse som saadanne, og hvor man
ikke kan blive enig med de store Selskaber
om Formen for Samarbejde eller om,
hvilken Forbindelse man vil have med hin-
anden, vil man være underkastet Ministeriet
for offentlige Arbejders Afgørelse ved Fast-
sættelsen af de Takster og Bestemmelser,
som Samarbejdet kræver.

Udvalget har stillet Ændringsforslag
Nr. 10 til § 3, der indeholder Bestemmelser
om, hvorledes Erstatningssummen skal be-
regnes for de smaa Selskaber, som straks
vil gaa over i det store Selskab, og der er
her gjort dem et Tilbud, som de var meget
tilfredse med, og som vi mener var noget
bedre end det, som findes i den foreslaaede
Koncession, idet Vurderingen og Sammen-
sætningen af Vurderingskommissionen er
en noget anden end tidligere foreslaaet.
Ændringsforslaget er endvidere formet saa-
ledes, at for de smaa Selskaber, som senere
maatte ønske at gaa over, vil Vurderings-
kommissionen være at sammensætte paa
samme Maade, men man har her ikke kunnet
lade det Tilbud gælde for Fremtiden, som
man giver i Øjeblikket: nemlig at Erstat-
ningssummen ikke maa være mindre end
den Gæld, som et saadant Selskab maatte
have i Øjeblikket, thi det vilde jo kunne
faa Konsekvenser, idet Selskaberne vilde